Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

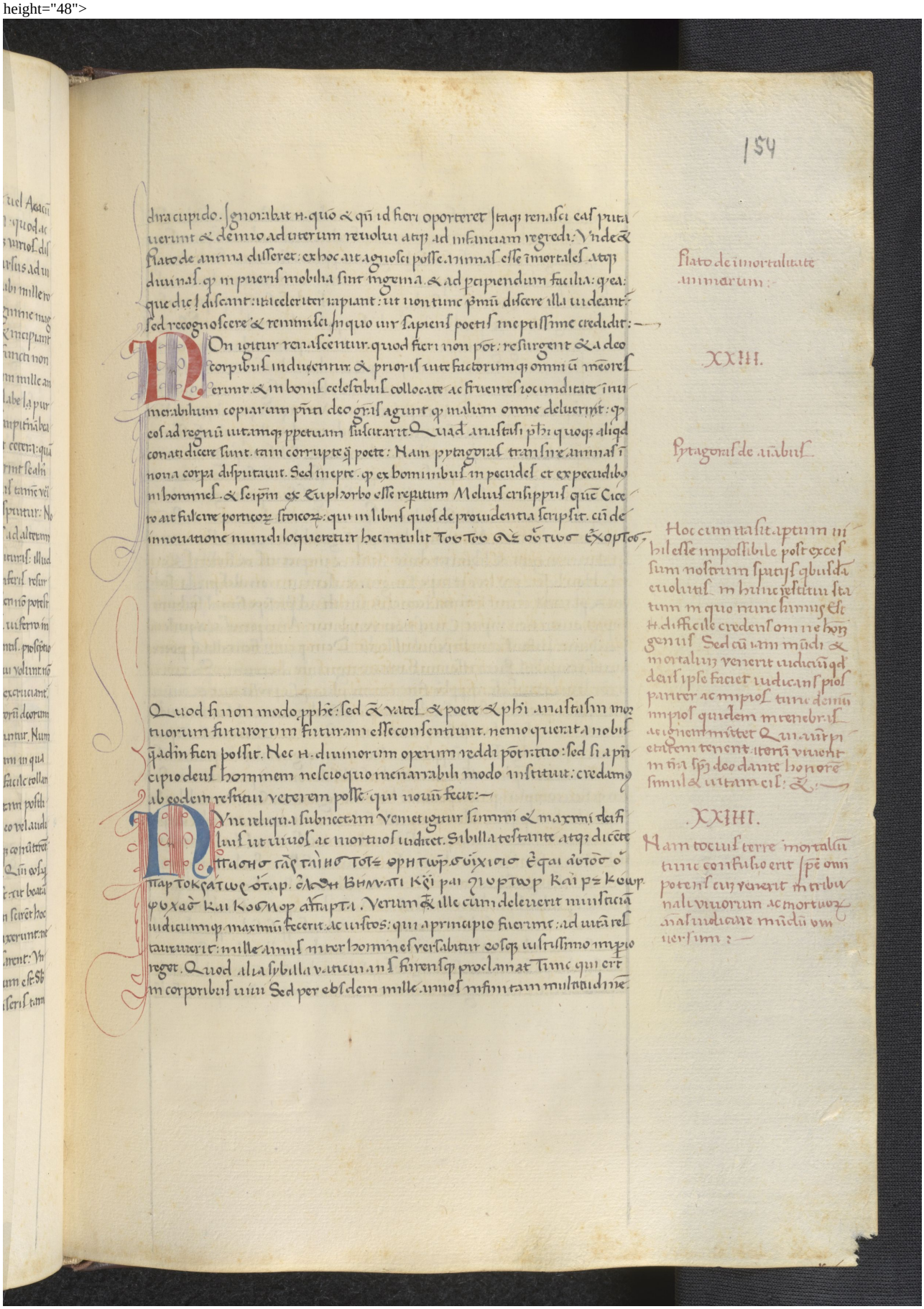

154

dira cupido. ignorabat n. quo & qui id fieri oporteret. atq; renasci eas putauerunt & denuo ad uterum reuolui atq; ad infantiam regredi. Vnde & Plato de anima disserit: ex hoc aut agnosci posse animas esse immortales. atq; diuinas. q; in pueris mobilia sint ingenia. & ad percipiendum facilia: q; eaque die ⁊ discant: uel celeriter rapiant: ut non tunc primum discere illa uideant: sed recognoscere & reminisci. in quo uir sapiens poetis ineptissime credidit:

Plato de immortalitate animarum:

XXIII.

Pythagoras de animabus.

DOn igitur renascentur. quod fieri non potest: resurgent & a deo corporibus induentur. & prioris uitae factorum q; omnium memores erunt. & in bonis celestibus collocate ac fruentes iocunditate innumerabilium copiarum pmia deo gratias agunt q; malum omne deluerint: q; eos ad regnum uitamq; perpetuam suscitauerit. Quae anustasi phi quoq; aliqd conati dicere sunt. tam corrupte q; poete: Nam pythagoras transire animas in noua corpa disputauit. Sed inepte. q; ex hominibus in pecudes. et ex pecudibus in homines. & seipsum ex Euphorbo esse reputum Melius crisippus quem Cicero aut fuisse porticos stoicos: qui in libris quos de prouidentia scripsit. cum de innouatione mundi loqueretur hec tulit Τοῦτο δὲ οὕτως ἐξορτοῦ-

Hoc cum nasit aptum in nihil esse impossibile post excessum nostrum sputus qbus da euolutus in hunc statum in quo nunc sumus est n. difficile credens omne hominis genus. Sed cum iam mundi & mortalium venerit iudicium qd deus ipse faciet iudicans pios pariter ac impios tunc demum impios quidem in tenebras ac ignem mittet. Qui autem pietatem tenent uiuent in aeternum spes deo dante honore simul & uitam eis: &

Quod si non modo phi: sed & uates & poete & phi. anastasin mortuorum futurorum futuram esse consentiunt. nemo querit a nobis qd in fieri possit. Nec n. diuinorum operum reddi potest ratio: sed si a principio deus hominem nescio quo mirabili modo instituit: credamus ab eodem restitui veteren posse qui nouum fecit:

XXIIII.

Nam totius terre mortalium tunc consilio erit spes omnipotentis cum venerit in tribunali viuorum ac mortuorum anastasi iudicare mundum universum:

DVnc reliqua subnectam. Venet igitur summus & maximus dei filius ut uiuos ac mortuos iudicet. Sibilla testante atq; dicente

ἥξει δὴ τότε τοῖς ὀρθῶς οἰκοῦσι θεὸς αὐτὸς ὁ παντοκράτωρ. ὁλόφωνος βασιλεύων κεῖ πάντων κρίνων καὶ κόσμον ἀπαντεῖ.

Verum & ille cum deleuerit iniquitatem iudicium q; maximum fecerit ac iustos: qui a principio fuerunt: ad uitam restauauerit: mille annis inter homines uersabitur eosq; iustissimo imperio regit. Quod alia sibilla uaticinans furensq; proclamat. Tunc qui erunt in corporibus uiui. Sed per eosdem mille annos infinitam multitudinem